Pennenstreek van pastoor …..

Vol verwachting …..!

Meestal is het fijn als je iets te verwachten hebt. Als je met verlangen en vol spanning naar iets of iemand kunt uitkijken en toeleven. Kinderen verlangen in deze tijd van het jaar naar hun Sinterklaascadeautjes. De koper van een nieuwe auto verlangt naar de dag dat de drie maanden levertijd om is. Maar het sterkste en diepste verlangen voelt een vrouw die zwanger is. Ze is heel opmerkzaam en neemt iedere kleine beweging waar. Ze ziet uit naar de komst van haar kind, maar ze moet wachten en wachten. Rustig laten groeien. Steeds sterker wordt dat verlangen naar het wonder dat komen gaat.

Maar staan wij altijd wel zo verwachtingsvol in het leven? Er zijn dagelijkse zorgen over studie en werk, zorgen over de afloop van een ernstige ziekte of zorgen over relaties en de toekomst van je kinderen en kleinkinderen. En al deze zorgen dreigen de angst en het onbehagen in ons hart aan te wakkeren. We kunnen ons bij tijd en wijle onzeker en moedeloos voelen, zonder veel toekomstverwachting! Hoe zal dit aflopen? Hoe kom ik in hemelsnaam uit die moeilijke situatie? Voor mij hoeft het allemaal niet meer. Ik heb niets meer van het leven te verwachten.

De Advent doet ons verwachtingsvol uitzien naar de geboorte van Jezus. Een tijd van hoop en vertrouwen. Vertrouwen dat God ons vasthoudt, hoe dan ook. Te midden van verwarring en zorgen over kleine en grote problemen in ons eigen leven en de grote wereld om ons heen, mogen wij leven vanuit hoop. Niet met ons hoofd in de wolken, maar vanuit het gelovig besef dat wij het allemaal niet alleen hoeven te klaren. God blijft ons trouw. De Immanuel, de God-met-ons, zal spoedig geboren worden.

De Advent is een prachtige en sfeervolle tijd om vol verwachting uit te zien naar Kerstmis, het geboortefeest van Jezus Christus, het Licht van de wereld. Een tijd om weer met hoop en vertrouwen in het leven te staan!
Ik wens u allen een gezegende Adventstijd toe!

Een hartelijke groet van uw pastoor,

Freek Jongen